

Czwartek, 14 czerwca 2012 r.

Sytuacja w Tybecie

P7_TA(2012)0257

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Tybecie (2012/2685(RSP))

(2013/C 332 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Chin i Tybetu, zwłaszcza rezolucje z dnia 27 października 2011 r. ⁽¹⁾ i z dnia 25 listopada 2010 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając swą wcześniejszą rezolucję z dnia 7 kwietnia 2011 r. w sprawie zakazu przeprowadzenia wyborów do rządu tybetańskiego na uchodźstwie w Nepalu ⁽³⁾,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając art. 36 konstytucji Chińskiej Republiki Ludowej, który gwarantuje wszystkim obywatelom wolność wyznania,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że poszanowanie praw człowieka, wolność zachowania tożsamości, kultury i religii oraz wolność stowarzyszania się to fundamentalne zasady UE i jej polityki zagranicznej;
- B. mając na uwadze, że w trakcie 31. rundy dialogu UE-Chiny na temat praw człowieka, która odbyła się w dniu 29 maja 2012 r. w Brukseli, UE podniosła kwestię praw mniejszości tybetańskiej; mając na uwadze, że dialog na temat praw człowieka między UE i Chinami nie przyniósł żadnej znaczącej poprawy sytuacji Tybetańczyków w zakresie praw człowieka;
- C. mając na uwadze, że wysłannicy Jego Świątobliwości Dalajlamy zwrócili się do rządu Chińskiej Republiki Ludowej o znalezienie pokojowego i korzystnego dla obu stron rozwiązania kwestii Tybetu; mając na uwadze, że rozmowy między dwoma stronami nie przyniosły żadnych konkretnych rezultatów i obecnie są zawieszane;
- D. mając na uwadze, że władze Chińskiej Republiki Ludowej użyły niewspółmiernych sił do stłumienia protestów w Tybecie w 2008 r. i od tego czasu utrzymują restrykcyjne środki bezpieczeństwa, które ograniczają wolność wypowiedzi, wolność stowarzyszania się i wolność przekonań;
- E. mając na uwadze, że liczba ofiar protestów z 2008 r. prawdopodobnie przekroczyła 200 osób, liczba zatrzymanych waha się od 4 434 do ponad 6 500 osób, oraz wiadomo, że pod koniec 2010 r. w Tybecie było 831 więźniów politycznych, z których 360 zostało skazanych wyrokiem sądowym, a 12 odbywało karę dożywotniego więzienia;
- F. mając na uwadze tortury, w tym bicie, używanie broni rażącej prądem, długoterminowe przetrzymywanie w odosobnieniu, głodzenie oraz inne podobne środki, które według doniesień stosowane są przez władze Chińskiej Republiki Ludowej w więzieniach w Tybecie w celu wydobycia zeznań;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0474.

⁽²⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 118.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0158.

Czwartek, 14 czerwca 2012 r.

- G. mając na uwadze, że według doniesień od 2009 roku 38 Tybetańczyków, głównie mnichów i mniszek, dokonało samopodpalenia w proteście przeciwko restrykcyjnej polityce Chin w Tybecie i na znak poparcia powrotu Dalajlamy oraz prawa do wolności religijnej w okręgu Aba/Ngaba w prowincji Seczuan, a także w innych częściach Równiny Tybetańskiej;
- H. mając na uwadze, że obecny stan zdrowia i miejsce pobytu szeregu ofiar samospalenia, takich jak Czimej Palden, Tenpa Dardżej, Dżamjang Palden, Lobsang Gjatso, Sona Rabjang, Dawa Cering, Kelsang Wangczuk, Lobsang Kelsang, Lobsang Kunczok i Tapej, pozostają nieznane lub niejasne;
- I. mając na uwadze, że XI Panczenlama Gendun Czokji Nima został zatrzymany przez władze Chińskiej Republiki Ludowej i nie widziano go od 14 maja 1995 r.;
- J. mając na uwadze, że tożsamość, język, kultura i religia Tybetu, stanowiące świadectwo bogatej pod względem historycznym cywilizacji, są zagrożone z powodu przesiedlania ludności z grupy etnicznej Han na historyczne terytoria Tybetu i tępienia tradycyjnego koczowniczego trybu życia Tybetańczyków;
- K. mając na uwadze, że w UE toczy się procedura mianowania i określenia mandatu specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka;
- L. mając na uwadze, że wcześniejsze apele Parlamentu Europejskiego do wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa o podjęcie kwestii sytuacji w Tybecie z partnerami chińskimi nie przyniosły oczekiwanych rezultatów;
- ponownie stwierdza, że strategiczne partnerstwo między UE i Chińską Republiką Ludową powinno opierać się na wspólnych zasadach i wartościach;
 - wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do wzmoczonych wysiłków i intensywniejszych działań na rzecz zajęcia się sytuacją Tybetańczyków w zakresie praw człowieka w ramach dialogu na temat praw człowieka między UE i Chinami;
 - wyraża w związku z tym ubolewanie z powodu braku woli ze strony władz chińskich do przeprowadzenia dialogu dwa razy w roku oraz z powodu ich stanowiska dotyczącego sposobu organizacji i częstotliwości spotkań, w szczególności w odniesieniu do wzmocnienia roli społeczeństwa obywatelskiego i zwiększenia jego udziału w dialogu; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do dołożenia wszelkich starań w celu uczynienia dialogu na temat praw człowieka bardziej skutecznym oraz ukierunkowanym na wyniki;
 - wyraża uznanie dla bardzo ważnego i pomyślnego procesu demokratyzacji rządów tybetańskich na uchodźstwie przeprowadzonego przez Jego Świątobliwość Dalajlamę oraz dla dokonanego przezeń niedawno przekazania politycznych kompetencji i obowiązków demokratycznie wybranemu kalonowi tripie (premierowi) Centralnej Administracji Tybetańskiej, która reprezentuje aspiracje narodu tybetańskiego;
 - wyraża uznanie dla decyzji demokratycznie wybranych nowych tybetańskich przywódców politycznych o dalszym przestrzeganiu polityki Drogi Środka Jego Świątobliwości Dalajlamy dążącej do rzeczywistej autonomii Tybetańczyków w ramach Chińskiej Republiki Ludowej oraz chińskiej konstytucji;
 - popiera zasady określone w memorandum w sprawie rzeczywistej autonomii ludności Tybetu, które wysłannicy Jego Świątobliwości Dalajlamy zaproponowali w 2008 r. swym chińskim odpowiednikom i które stanowią podstawę realistycznego i trwałego politycznego rozwiązania kwestii Tybetu;
 - odrzuca argument wysunięty przez rząd Chińskiej Republiki Ludowej, że zaangażowanie rządów w kontakty z Jego Świątobliwością Dalajlamą i pochodzącymi z wyboru przywódcami tybetańskimi, a także wyrażanie przez rządy poparcia dla pokojowego rozwiązania kwestii Tybetu na drodze dialogu i negocjacji stanowią naruszenie „polityki jednych Chin”;
 - wzywa władze Chińskiej Republiki Ludowej, by przyznały historycznemu terytorium Tybetu znaczną autonomię;

Czwartek, 14 czerwca 2012 r.

9. wyraża rozczarowanie, że od stycznia 2010 r. rząd Chińskiej Republiki Ludowej okazuje brak woli do kontynuacji dialogu z wysłannikami Jego Świątobliwości Dalajlamy i zachęca władze Chin do podjęcia poważnych rozmów z przedstawicielami Centralnej Administracji Tybetańskiej na temat przyszłości Tybetu;
10. nalega, aby władze Chińskiej Republiki Ludowej szanowały prawo Tybetańczyków do wolności wypowiedzi, wolności stowarzyszania się i wolności przekonań;
11. wzywa władze Chińskiej Republiki Ludowej, by zezwoliły na przeprowadzenie niezależnego międzynarodowego dochodzenia w sprawie protestów z 2008 r. i ich następstw oraz apeluje o uwolnienie więźniów politycznych;
12. potępia wszelkie formy torturowania osób w więzieniach oraz zwraca się do władz Chińskiej Republiki Ludowej o zezwolenie na niezależną międzynarodową inspekcję więzień i ośrodków przetrzymywania w Tybecie;
13. ponownie potępia władze chińskie za stałe ataki na klasztory tybetańskie i wzywa rząd Chin do zagwarantowania wolności wyznania zarówno ludności Tybetu, jak i wszystkim swoim obywatelom;
14. nalega, aby władze chińskie ujawniły los i miejsce pobytu wszystkich ofiar samospaleń w Tybecie;
15. po raz kolejny apeluje do władz chińskich, aby ujawniły los i miejsce pobytu XI Panczenlamy Genduna Czokji Nimy;
16. wzywa władze chińskie, by stały na straży prawa do używania języka, wolności kultury, religii oraz innych podstawowych wolności Tybetańczyków oraz by powstrzymały się od stosowania na historycznych terytoriach Tybetu polityki przesiedleń faworyzującej ludność z grupy etnicznej Han ze szkodą dla Tybetańczyków, a także od zmuszania koczowników tybetańskich do porzucenia ich tradycyjnego stylu życia;
17. wzywa władze chińskie do zniesienia wszystkich ograniczeń oraz zapewnienia niezależnym mediom, dziennikarzom i obserwatorom ds. praw człowieka nieograniczonego dostępu do Tybetu oraz swobody poruszania się po jego terytorium;
18. oczekuje od specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka, po jego mianowaniu, regularnych sprawozdań na temat sytuacji w zakresie praw człowieka w Chińskiej Republice Ludowej, w szczególności w Tybecie;
19. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do mianowania specjalnego koordynatora dysponującego mandatem do składania regularnych sprawozdań na temat Tybetu, aby nadać większą rangę kwestii szanowania praw człowieka narodu tybetańskiego, w tym prawa do zachowania i rozwoju jego wyjątkowej tożsamości oraz jej przejawów w religii, kulturze i języku, aby wspierać konstruktywny dialog i negocjacje pomiędzy rządem Chińskiej Republiki Ludowej a wysłannikami Jego Świątobliwości Dalajlamy oraz udzielać pomocy uchodźcom tybetańskim, zwłaszcza w Nepalu i Indiach;
20. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do podejmowania kwestii sytuacji w zakresie praw człowieka w Tybecie podczas wszystkich spotkań z przedstawicielami Chińskiej Republice Ludowej;
21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Chińskiej Republiki Ludowej, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, rządowi Tybetu na uchodźstwie, parlamentowi Tybetu na uchodźstwie oraz Jego Świątobliwości Dalajlamie.